

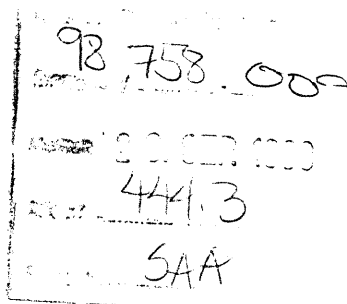

DIREKTORATET FOR NATURFORVALTNING

Kontor: Tungasletta 2. Telefon: 73 58 05 00, Telefax: 73 91 54 33

Postadresse: 7005 Trondheim

Einar Paulsen,
Østerbotn,
9700 LAKSELV

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
98/7051 MEV -NATB
Ark. 463

Dato
24.09.98

KLAGE OVER FYLKESMANNENS OMGJØRING AV KOMMUNALT VEDTAK – EINAR PAULSEN

Det vises til fylkesmannens oversendelse av 17.08.98.

Bakgrunn for saken :

Porsanger kommune ga den 12.12.96 Einar Paulsen en flerårig dispensasjon fra motorferdselloven. Vedtaket gjaldt snøscooterfrakt av bagasje og utstyr til gamme ved Luostejuhka og var hjemlet i nasjonal forskrift § 5c.

Fylkesmannen opphevet vedtaket den 05.03.98. Det ble vist til at § 5c ikke hjemler vedtak om å gi tillatelse til kjøring til gammer, bare til private hytter. Rent praktisk vil det også få store konsekvenser dersom en i hele tatt skal gi dispensasjon til kjøring til gammer. I Finnmark er det så mange spredtliggende gammer i utmarka at det ville bety en markant økning i motorferdselen, også i fjerntliggende områder dersom en skulle tillate kjøring frem til gammer i medhold av § 5c. Søknader om kjøring til gammer kan kun gis i enkeltstående tilfelle og skal behandles i henhold til forskriftens § 6.

Paulsen opplyste at han drev med snarefangst av ryper og kunne ikke nå ut til feller, frakte nødvendig utstyr og lignende uten hjelp av snøscooter. Han viste til alder og manglende helse og at fangsten og friluftslivet hadde stor betydning for livssituasjonen.

Porsanger kommune behandlet saken på nytt, og ga i vedtak den 26.03.98 Paulsen på ny dispensasjon til å bruke snøscooter til transport frem til gammen. Vedtaket var oppdatert på tidsrommet den skulle gjelde for, og var nå hjemlet i § 6 i forskriften. Det var ikke nevnt at Paulsen kunne ha et særlig begrunnet behov for transport på grunn av alder og helse.

Fylkesmannen opphevet også kommunens nye vedtak av 26.03.98. Begrunnelsen for opphevingen var at kommunens vedtak var i strid med de nasjonale reglene for motorferdsel i utmark, og i strid med vedtaket fra overordnet myndighet. Dispensasjonen var gitt for et ubegrenset antall turer i perioden 15.01.97 – 15.03.2001. Dette er i strid med § 6, som forutsetter en streng praksis.

Paulsen klaget over fylkesmannens avslag og saken ble oversendt direktoratet for endelig behandling.

Direktoratets vurdering :

Når særlige grunner foreligger, kan kommunen gi tillatelse til bruk av motorkjøretøy eller luftfartøy som ellers ikke kan finne sted etter motorferdselloven eller med hjemmel i loven. Det går frem av retningslinjene gitt i rundskriv T-1/96 at dette er en unntaksbestemmelse som skal praktiseres strengt. Slik dispensasjon kan gis for bestemte tilfeller eller for bestemte tidsrom.

Søknader om transport til gammer skal i utgangspunktet behandles etter forskriftens § 6. Kommunen har behandlet søknaden fra Paulsen flere ganger og innvilget et uspesifisert antall turer over en periode på tre år. Gammen det dreier seg om har en større gruppe brukere, og er åpen for alle. Direktoratet mener at kommunen ikke har vurdert de hensyn motorferdselloven skal beskytte i denne saken. I likhet med fylkesmannen mener vi at dispensasjoner til alle som kan bruke gammer i Finnmark vil være en uthuling av regelverket. Det er lite tvil om at det samlet sett vil føre til et økt motorisert press på sårbare utmarksområder. Vi vil også påpeke at dispensasjonen i denne saken gir rett til ubegrenset kjøring i fire år, uten vilkår, noe som ikke er i tråd med de retningslinjer som gjelder for § 6. Siden § 6 skal være en "sikkerhetsventil" for å dekke særlige behov som ellers faller utenfor regelverket, plikter forvaltningen å legge en særlig streng vurdering til grunn.

Paulsen har i klagen påpekt at fylkesmannen begår forskjellsbehandling når hans dispensasjoner blir inndratt, mens mange andre fortsatt kan kjøre på lignende dispensasjoner. Direktoratet har forståelse for at det kan oppleves urettferdig for den enkelte. Vi vil likevel påpeke at verken kommune eller fylkesmannen har adgang til å slippe gjennom lovstridige vedtak, selv om man ikke klarer å fange opp alle vedtak som er gitt. Fylkesmannen fører tilsyn med kommunale vedtak, og dette fører noen ganger til at dispensasjoner kan bli opphevet selv om det er lenge siden vedtaket ble fattet.

Vi kan etter dette ikke se at kommunen har foretatt den nødvendige vurdering av transportbehovet i forhold til miljøinteressene i saken. Dette er en saksbehandlingsfeil som må antas å ha innvirket på sakens utfall, og vedtaket er derfor ugyldig jfr. forvaltningslovens § 41.

Direktoratet stadfester med dette fylkesmannens opphevelse av dispensasjonsvedtaket fra Porsanger kommune.

Med hilsen

Oia Skauge ef
avdelingsdirektør

Ingebrigt Stensaas

Kopi . Fylkesmannen i Finnmark
Porsanger kommune